

Hoe meer marmering, hoe hoger de prijs. De Australische Hereford-fokker Alvio Trovatello uit Kyneton zet zelfs DNA-onderzoek in om de beste fokdieren uit zijn veestapel te selecteren. 'Om de fokkerij te onderbouwen moet je zoveel mogelijk meten aan een dier.'

Alvio Trovatello: 'Let niet te veel op details; het zijn geen kippen'

Australië

hecht aan de DNA-test – die ook vleesvee-houders in Canada en Amerika kunnen toepassen – kent daarom haar grenzen. 'We leggen ook informatie over het gewicht, de groei-prestaties en fokwaarden bij elkaar en dan beslissen we over de paringen, maar alle informatie is welkom om de fokkerij te onderbouwen.' De veestapel van Trovatello is met 200 dieren voor Australische begrippen niet groot. 'We hebben ons gespecialiseerd in de fokkerij; we verkopen jaarlijks 25 tot 30 dekstieren', klinkt het op het bedrijf

sument rundvlees met kip en varkensvlees. Door die heterogeniteit jagen we ze weg van rundvlees.' Natuurlijk scoort de Hereford heel goed op malsheid, meent Trovatello. 'Volgens mij heeft het met temperament te maken. Hoe makker het dier hoe malser het vlees.'

Een haar uit de staart

Hoe gaat het DNA-onderzoek in zijn werk? Het is heel simpel, vertelt de vleesvee-houder. 'Je trekt gewoon een haar uit de staart van het dier en stuurt die op naar het laboratorium.' Het onderzoek spitst zich toe op de speurtocht naar stukjes gen die de goede eigenschappen bezitten. 'Voor marmering hebben ze zes genmerkers gevonden, terwijl er tussen de twintig en dertig zijn die de marmering van het nageslacht bepalen. Ze zijn er dus nog lang niet, maar het is een begin.' De waarde die de vleesvee-ouder

De marmering van vleesvee ofwel het met vet doorregen vlees is voor de vleesvee-houders in Australië een belangrijk kenmerk. 'De Japanners betalen er flink geld voor', vertelt Herefordfokker Alvio Trovatello terwijl hij bedragen van dertig euro per kilo geslacht gewicht noemt. 'De Japanners betalen honderd-twintig euro voor een steak van een Wagyu, terwijl de commerciële vleesprijzen voor de veehouders op ruim één euro per kilo geslacht gewicht liggen.' Hoe vetter hoe beter, lijkt de leus. 'De Japanse markt is met vijf procent niet zo groot, maar deze levert wel twintig procent van de winst op.'

De moeilijkheid van de selectie op marmering is dat de marmering niet aan het levende dier valt waar te nemen. Pas aan de slachthaak kunnen de dieren met overmatig vet uitgezocht worden voor de Japanners. 'De betaling aan de boer is dan al geschied', noemt Trovatello als heet hangijzer. 'De slager beurt dus de extra centen en de boer is alleen maar blij omdat de handelaar op voorhand de kalveren van het volgende jaar ook al heeft gekocht.'

Dat is een hele inleiding van de jonge vleesvee-ouder (29) om de belangrijkste reden aan te geven waarom hij DNA-onderzoek bij zijn dieren laat doen. 'Met DNA-onderzoek kunnen we aan levende dieren al laten zien dat ze extra zijn gemarmerd en zo ook extra inkomsten afdwingen.'

Het afgelopen jaar heeft Trovatello bij 15 van zijn 200 Herefords het DNA laten ontleden. Voor 112 euro per dier kreeg de veehouder een indruk van de kwaliteiten van zijn dieren op het gebied van marmering én malsheid. 'De onderzoekte koeien en stieren scoorden allemaal goed op malsheid, maar in de marmering zat nog wel wat verschil. De dieren met de beste resultaten zetten we in voor de verdere fokkerij.' Overigens vindt hij het kenmerk malsheid net zo belangrijk als de marmering. 'Een stukje vlees moet elke keer dezelfde malsheid hebben. Dat is nu nog de zwakke plek van rundvlees. Aan het eind van de dag vergelijkt de con-

Op 15 maanden staan de stieren sperma af om in te vriezen. Na de geboorte van de eerste kalveren worden de stieren verkocht

kocht Trovatello al meerdere (ET-)stieren. 'Ze heeft al 85.000 euro opgeleverd waaronder één zoon van 33.000 euro.' Het gemak waarmee Trovatello over de enorm hoge prijzen van de stieren praat is opvallend. 'Een goede stier is nooit te duur, vooral niet als het nieuw vers bloed is waar je ook weer wat uit kunt verkopen. Ik koop zelf ook elke twee jaar een nieuwe jonge stier en geef dan gerust 25.000 euro uit.' Zijn advies aan collega-fokkers die een stier kopen: 'Denk vijf jaar vooruit, denk bij de stier aan de dochters die de kalveren groot moeten brengen. Let dus niet te veel op details, het zijn geen kippen.'

Overigens letten de Australische vleesvee-houders nog op een extra eigenschap bij de stierenkeus. 'Hij mag geen wit oogpigment hebben, want dat levert een extra risico op vanwege oogkanker. Daar zijn de Herefords gevoelig voor.'

Alles horens

Terwijl het aandeel van de Herefords in Australië afneemt ten gunste van de (meer gemarmerde) Aberdeen Angus houdt Trovatello vast aan zijn ras. 'Ze doen het ook onder moeilijke omstandigheden goed. Vorig jaar hebben we een enorme droogte gehad. Ik hoor vleesvee-houders klagen over de vruchtbaarheid van de veestapel, maar bij ons was dat geen punt. De Hereford heeft een enorm gunstige voederconversie.' Zijn roodbruine dieren bezitten allemaal horens. 'Ze hebben naar mijn idee een betere conformatie dan de "polled" versie. Maar ik hou de hoornlozen goed in de gaten. Als ik een concurrerende stier kan vinden die polled is gebruik ik hem graag. De afmesters hebben toch het liefst dieren zonder horens en het is natuurlijk minder gedoe als we dat foktechnisch kunnen regelen.'

De jonge fokker heeft overigens ook zitting genomen in een club van 'young potentials' in het Australische Herefordstamboek. 'We hebben moeite om met ons ras na honderd jaar nog vernieuwend te zijn, daarom verliezen we wereldwijd terrein. We hopen als jongeren wel vernieuwing in te kunnen brengen.'

Alice Booij

dat een uur rijden boven Melbourne ligt. 'Daarom vinden we het zo belangrijk om te meten wat we kunnen om zo de beste stieren te fokken voor de volgende generatie.'

Een van de meest aansprekende stieren is Glendan Park Reform W093 die vorig jaar het fokbedrijf verliet voor 12.000 euro. 'Later bleek hij in de marmering ook nog eens heel goed uit het DNA-onderzoek te komen', vertelt de veehouder met enige spijt in zijn stem. 'Ja, hij had vast nog meer opgebracht als we dat eerder hadden geweten, maar we hebben nog sperma van hem ingevroren en het

levert nu goede reclame voor ons bedrijf op.' Van de meest getalenteerde stieren vangen de Trovatello's altijd sperma op een leeftijd van 15 maanden. Ze gebruiken de rietjes in de eigen veestapel. 'Als de eerste kalveren geboren zijn, verkoop ik de stier want ik heb toch nog zo'n vijfhonderd rietjes in het vat zitten.'

Stier van 33.000 euro

De trots in de veestapel is de moeder van Reform. De koe is inmiddels negen jaar oud en bezit een uitzonderlijke lengte. 'Daar zit het gewicht in. Bovendien kalft een lange koe makkelijker.' Uit haar ver-

Alvio Trovatello adviseert vijf jaar vooruit te denken bij de aankoop van een stier

DNA helpt bij fokkerij

